

mem ire iubeat, mox et redire eum, quem, ad vnam omnium felicitatem noſtraque iubila, nuper ſaluū veniſſe gauiſi ſumus priuatim atque publice? Tum maieſtatis plena vox erat PRINCIPIS, ex inſtituto veterum, magis tamen ex animi ſententia, vt ita demum immortalis Deus eum ſeruaret, ſi bene remp. et ex vtilitate communi rexiffet. Vna vero omnium ad PRINCIPEM acclamatio, et votorum ſumma, REX vt viuat AVGVSTISSIMVS noſter, et ſaluus ſit; eumque ſic amet Summum Numen, vt nos amat ipſe PRINCEPS, qui virtutibus ſuis hanc vniuerſi populi pietatem noſtraque perpetua vota meretur. At FRIDERICVS, AVGVSTISSIMVS REX et OPTIMVS PRINCEPS, non vni datus populo, quem adeo deuota hucusque ſumus amplexi et exoſculati mente, vt pro illius noſtri PATRIAE PATRIS incolumitate, vtpote qua publica ſalus continetur, ſolemnia et perpetua vota decreuerimus, Deum precati, vt velit ea ſemper ſuſcipi, ſemperque ſignari. Ad ſolium parat iter ſuum: ciuibus in patria reſectis omnibus, et illis reſtitutis vel ordinatis rebus, quae ſunt ad emolumenta reip. vt ſaluberrimis poſthac conſiliis etiam e longinquo nos regere poſſit, et felicitatem ſtabilire vnam tot gentibus ſibi ſubiectiſſimis communem. Vtinam ad nos primo quoque tempore laetus et incolumis reuertatur, ſuoque nos dulci reditu mox iterum dignetur. Sed proficiſcitur nunc DELICIVM atque DEſIDERIVM noſtrum, triſte dicit *Vale*, et ſimul nobis e celebri curſu acclamat omnibus:

*Vivite felices, quibus eſt fortuna peracta
Iam ſua. Nos alia ex aliis in fata vocamur.
Vobis parata quies, nullum maris aequor arandum.*

Nihil nobis reliquum eſt, Ciues et Commilitones ornatiffimi, quam vt puro affectu et piis votis, quidni et lacrumis, et ſuſpiriis ardentiffimis, in via OPTIMVM tandem